

Podarmo běchu nětk wšhitke žarowne šylsy njedžakownych džěczi. Byrnje woczi krej plakaše, so bychu byle kaž czerwjene žórka, bě to podarmo! Skomdžene! Pošdže!

Mać bě jim wodała, a Bóh je jim pokutnym potom wodał. Ale jich šwědomje budže jich stajnje žahacž!

IV. Tři přikłady wo pačerjach k blidu.

1.

Hiščće jeho pschezo psched šobu widžu, s Eupoje stareho Šsuschka. Hižo běšče jemu na wošomdžěšat symow psches hłowu dušo, a hiščće štupašče tač prosty kaž pachot, kiž na pivo dže. Kóždny šobotny džen a druhdy tež šrjedu by s konikom na Židow pschijěl, na wosu drjewa wjeso. Stari a mlodži běchu jemu dobri, dokelž by sa kóždeho šměwšny žorcžik měl. Ale tač jara hacž žortniwy běšče, we nabožnym nastupanju běšče krotny.

Šwěrníšči kemscheč hacž wón njeběšče w Minafakskej wošadže snaty. By-li psched jeho wuschomaj někajka njecžista huba šhto šykla, šhtož nabožne wězy wušměšči, by s tajkimi šłowami wot njeho plisnjena byla, so by s blědej hańbu samjelka. Pschi tajkim běšče tón hewač žortniwy mužik do zyła nježortny. Wšmimy tu wo tym jenož jenicžki, ale tež dorěšny pschiklad.

Židowška cžetka mějesche kwaš. Wěšo bě tež luby Eupjanski wuj prošeny a wón šlubi tež pschińcž. Šwaš běšče njedželu, pschetož tu kwašuja njedželski džen, wošebje tajzy, kiž nejšbu bohaczi. Šsuschkež wuj šapocžatk kwašneho wobjeda škomdži, hacž runje šo w prawym cžasju na pucž poda. Duzy bě w Ežichonžach sa starej šhorej šwakowej pohladacž čžył. Tu dyrbjesche wšchelake dla wotkasanjow rosrěcžecž, so šo cžas